

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 380/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Ivana Fiačana (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 6Ntc/3/2015-51 z 9. apríla 2015 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. júna 2022 a jej následným doplnením namieta porušenie svojich práv podľa čl. 1 ods. 2, čl. 7 ods. 5, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 16 ods. 2, čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 6Ntc/3/2015-51 z 9. apríla 2015. Sťažovateľ tiež žiada o ustanovenie právneho zástupcu a „*finančné odškodné*“, ktorého výšku nešpecifikoval.
2. Z podaní sťažovateľa ústavný súd vyrozumel, že sťažovateľ, ktorý je toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], sa domáhal toho, aby mohol svoj nepodmienečný trest odňatia slobody vykonať v Rakúskej republike, kde bol právoplatne odsúdený na doživotný trest odňatia slobody.
3. Z príloh, ktoré sťažovateľ priložil, ústavný súd zistil, že napadnutým rozsudkom krajského súdu č. k. 6Ntc/3/2015-51 z 9. apríla 2015 bol vo vzťahu k osobe sťažovateľa uznaný rozsudok Krajského súdu Korneuburg č. k. 703 Hv 1/13t zo 16. mája 2014 v spojení s rozsudkom Vrchného Krajského súdu vo Viedni č. k. 19Bs 188/14g z 29. augusta 2014, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným zo zločinu vraždy podľa § 75 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, zločinu lúpeže

podľa § 142 ods. 1 a § 143 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a odsúdený na doživotný trest odňatia slobody. Krajský súd predmetným rozsudkom súčasne nariadil vykonať tento trest na území Slovenskej republiky a podľa § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona sťažovateľa zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Rozsudok krajského súdu č. k. 6Ntc/3/2015-51 nadobudol právoplatnosť 19. augusta 2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 1 Urto 2/2015 z 19. augusta 2015, ktorým bolo odvolanie sťažovateľa proti uvedenému rozsudku zamietnuté.

4. Sťažovateľ sa domnieva, že krajský súd, ktorý uznal odsudzujúci trestný rozsudok Rakúskej republiky voči jeho osobe, mal zároveň priznať sťažovateľovi možnosť po vykonaní 15 rokov nepodmienečného trestu požiadať o podmienené prepustenie, „*polovičné prepustenie*“, ako to sťažovateľ označuje, tak ako to umožňuje podľa sťažovateľa právny poriadok Rakúskej republiky. V tomto ohľade sa so žiadosťou obrátil aj na krajský súd, aby bol na výkon trestu odňatia slobody vydaný do Rakúskej republiky. Krajský súd mu na jeho žiadosť odpovedal oznámením, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 22. mája 2022. Sťažovateľ v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 6T/66/2013 z 24. októbra 2013 v inej trestnej veci, pričom tento trest bude vykonávať do 21. apríla 2038. V oznámení mu teda krajský súd ozrejmil, že nie je možné o jeho žiadosti o výkon trestu v Rakúskej republike konať, keďže v súčasnosti ešte nevykonáva doživotný trest odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený vykonať rozsudkom krajského súdu č. k. 6Ntc/3/2015-51 z 9. apríla 2015, tento začne vykonávať až od 21. apríla 2038.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. V podaní sťažovateľa absentujú niektoré všeobecné a osobitné obsahové náležitosti ústavnej sťažnosti ako odôvodnenie porušenia sťažovateľom vypočítaných práv a ustanovení ústavy vo vzťahu k sťažovateľom označenému napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, ako aj petit, teda to, čoho sa sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom domáha. Avšak z obsahu sťažovateľovho podania a jeho doplnení, ktoré sťažovateľ spísal bez právneho zastúpenia advokátom, ústavný súd ustálil, že sťažovateľ namieta porušenie svojich práv, ktoré vypočítal v doplnení, a to rozsudkom krajského súdu o uznaní odsudzujúceho rozsudku rakúskeho trestného súdu, ktorým bol odsúdený na doživotný trest odňatia slobody z 9. apríla 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 19. augusta 2015. Sťažovateľ namieta konkrétne to, že mu týmto napadnutým rozsudkom krajský súd zároveň neuznal „*polovičné prepustenie*“ po výkone 15 rokov trestu.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní ústavný súd preskúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok,

lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

8. Ústavná sťažnosť sťažovateľa smerujúca proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu z 9. apríla 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19. augusta 2015, bola ústavnému súdu doručená 2. júna 2022, teda celkom zrejme po uplynutí zákonom stanovenej lehoty dvoch mesiacov, ktorú nie je možné v konaní pred ústavným súdom odpustiť. Ústavná sťažnosť bola podaná oneskorene, a preto ju ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na uvedený záver nepovažoval ústavný súd za potrebné vyzývať sťažovateľa na odstránenie formálnych a obsahových nedostatkov sťažovateľovej ústavnej sťažnosti.

9. Sťažovateľ žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, IV. ÚS 75/2022).

10. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola podaná oneskorene, nie sú v danom prípade splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Je zrejme, že v tomto prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. II. ÚS 193/2020, IV. ÚS 75/2022). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku uznesenia).

11. Nad rámec uvedeného ústavný súd upriamuje pozornosť sťažovateľa na odpoveď krajského súdu č. k. 3Ntc/5/2022 z 12. mája 2022, ktorú sťažovateľ predložil. V tomto oznámení krajský súd ozrejmil, že momentálne sťažovateľ vykonáva trest odňatia slobody 25 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 6T/66/2013 z 24. novembra 2013. Tento trest sťažovateľ vykoná 21. apríla 2038 a až po tomto dátume bude vykonávať doživotný trest odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený vykonať na území Slovenskej republiky napadnutým rozsudkom krajského súdu č. k. 6Ntc/3/2015 z 9. apríla 2015, teda doživotný trest uložený rakúskymi súdmi v roku 2014. Práve z tohto dôvodu, ako vysvetlil krajský súd, nebolo možné zatiaľ rozhodnúť o žiadosti sťažovateľ o vydanie na výkon doživotného trestu do Rakúskej republiky, pretože doživotný trest ešte zatiaľ ani nezačal vykonávať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu